

θίγω

θίγω, ρ. [<μτν. θίγω <αρχ. θιγγάνω]. **1.** συζητώ: «δε θίξαμε καθόλου το θέμα αυτό, γιατί θα τσακωνόμασταν». **2.** προσβάλλω: «τον έθιξες με όλα αυτά που είπες». **3.** πειράζω, ενοχλώ: «μην τον θίγεις τον άνθρωπο, γιατί είναι στενοχωρημένος». **4α.** (συνήθως σε αρνητικό τύπο)ξοδεύω: «από το μισθό που παίρνει δεν θίγει ούτε ευρώ». **β.** παίρνω, οικειοποιούμαι κάτι που δε μου ανήκει και, κατ' επέκταση, κλέβω: «την έχω δέκα χρόνια οικιακή βοηθό και μέχρι τώρα δεν έχει θίξει τίποτα απ' τα πράγματα του σπιτιού μου».

- θίγω τα κακώς κείμενα, βλ. λ. [κείμενο](#).

- θίγω την ευαίσθητη χορδή (κάποιου), βλ. λ. χορδή.

- του θίγω το φιλότιμο, βλ. λ. [φιλότιμο](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας